

ת"ד 5174/01/13 - מדינת ישראל נגד יעקב חלב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

13 מאי 2015

ת"ד 5174-01-13 מדינת ישראל נ' חלב

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

יעקב חלב ע"י ב"כ עו"ד צביקל

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם מזוכה מחמת הספק .

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו יוחסו לו עבירות של אי מתן זכות קדימה לרכב הבא ממול וחבלה של ממש - עבירה על תקנה 64 (א) (2) לתקנות התעבורה וסעיף 38 (2) לפקודת התעבורה, וכן נהיגה בחוסר זהירות וגרם חבלה של ממש - עבירה על תקנה 21 (ג) לתקנות התעבורה וסעיף 38 (3) לפקודת התעבורה.

בפרק העובדות אשר בכתב האישום נטען כי הנאשם נהג ברכב משא ברח' ז'בוטינסקי בבני ברק מכיוון מערב לכיוון מזרח וכי החל לבצע פניה שמאלה בצומת עם רח' אוסישקין וזאת אגב כך שעפ"י הנתען נהג הוא בחוסר זהירות, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא נתן זכות קדימה לרוכב אופנוע שהגיע מולו ברח' ז'בוטינסקי, חסם דרכו של האופנוע, ושני כל הרכב התנגשו.

עוד נטען בפרק העובדות אשר בכתב האישום כי כתוצאה מהתאונה נחבל רוכב האופנוע חבלה של ממש כמפורט וכן כי כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר במיוחס לו ובאחריותו לתאונה והכיר בתוצאותיה.

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים בפני דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידו העדים הבאים והוגשו המסמכים הבאים:

התעודות הרפואיות ע"ש רוכב האופנוע המעורב הוגשו בהסכמה (סומנו ת/1, ת/2).

האזרח מר אופיר נחום (רוכב האופנוע המעורב) (ע.ת. 1).

עמוד 1

בוחן התנועה המשטרתי מר נועם לוי (ע.ת. 2) אשר במסגרת עדותו הוגשו: הודעת הנאשם במשטרה (ת/3) סקיצה שנערכה ע"י ע.ת. 2 בהנחיית הנאשם (ת/4) חוו"ד (ת/5) תרשים (ת/6) סקיצה (ת/7) תצלומים (ת/8 - ת/13) תצלום אווירי (ת/14) ומפה (ת/15).

לבקשת התביעה ובהסכמת ההגנה, הוגשה גם הודעה על תאונת דרכים אשר ערך וכתב הנאשם (ת/16).

עוד לבקשת התביעה ובהסכמת ההגנה, הוגש גם טופס ממשד הרישוי אודות פרטי האופנוע עליו רכב רוכב האופנוע (ת/17).

מטעם ההגנה העידו העדים הבאים והוגשו המסמכים הבאים:

העיד הנאשם, מר יעקב חלב (ע.ת. 1), ולבקשת ההגנה הוגש צילום של המשאית בה נהג (נ/1).

עוד העיד מטעם ההגנה מומחה מטעמה, מר רפי וולמרק (ע.ה. 2), אשר במסגרת עדותו הוגשה חוות דעת שערך (נ/2).

הצדדים סיכמו בכתב.

מסקנתי בעקבות מתן הדעת לראיות ולעדויות אשר באו בפני בתיק זה הינה כי מתקיים ספק סביר בדבר אחריותו של הנאשם לאירוע תאונתי זה וכי לנוכח ספק זה דינו של הנאשם לזיכוי מחמת הספק מן העבירות שיוחסו לו.

ולהלן נימוקיה המפורטים של הכעת הדין:

לא נסתרה גירסת הנאשם, ואף סביר הוא, כי לשם תחילת נסיעה ממצב עמידה וביצוע והשלמת הסיבוב שמאלה בצומת עם המשאית אשר בה נהג הנאשם בארוע דנן נדרש זמן העולה על הזמן הדרוש ברגיל לבצע דבר זה באמצעות מכונית פרטית.

מעדותו של רוכב האופנוע המעורב עולה, בכל הכבוד, כי בחר הוא לנוע עם אופנועו במהירות העולה על המותר (60 ועד 70 קמ"ש לדבריו שלו) וזאת במקום (כפי שלא נסתר שהותר במקום) לכל היותר 50 קמ"ש (ולא כל שכן בעת התקרבות לצומת).

עוד עולה, בכל הכבוד, מעדותו של רוכב האופנוע עצמו כי על אף שלדבריו זהו צומת שבו הוא עבר כבר בעבר "אולי מאות או אלפי פעמים" ולדבריו "בדרך כלל אף אחד לא פונה שם", וכן על אף שלדבריו הוא הבחין במשאית ממרחק

"של 100 מטרים לערך", לא זו בלבד שלדבריו המשיך הוא בנסיעה על אף שהבחין במשאית (ואין עולה מעדותו כי הפחית ממהירותו) אלא שלדבריו גם בחר הוא "להוריד את המבט" בקטע דרך מסויים (קטע דרך שאיננו ידוע ואשר בו הוא נע כאמור במהירות של 60 - 70 קמ"ש שהם, יש לדעת, עד כ - 19.44 מטרים בשנייה).

רוכב האופנוע עצמו, בחקירה ראשית, בחר לציין כי לכאורה היה הוא יכול לעצור, אבל, לדבריו, "זה קשה באופנוע. התפעול של האופנוע קשה יותר לעשות עצירה פתאומית כזו".

בתיק זה לא בוצעה עבודות בוחנות תאונת דרכים בידי בוחן תנועה משטרתי בסמוך לאחר התאונה ולמעשה אין בפני בית המשפט "דו"ח בוחן".

אין מימצא חד משמעי אודות מיקום האימפקט וכן גם לא בוצע שיחזור.

אין בחינה של פרק הזמן אשר לוקח למשאית דן לנוע ממצב עמידה ולהשלים את הפניה, וגם אין בחינה של יכולת הנאשם, כנהג, לראות ממשאית, את רוכב האופנוע המתקרב (במהירות העולה על המותר כזכור).

למעשה, אף מתקיים בתיק זה קושי בקביעה משטרית ומשפטית, באיזה נתיב נע רוכב האופנוע.

לא אוכל לשלול בנסיבות אלה את גירסת הנאשם אשר לפיה בעת שהוא יצא לדרך (ולא נסתר כי הוא החל ממצב של עמידה של משאית) לא יכול היה הוא לראות את רוכב האופנוע, ואילו כאשר כבר עשה הנאשם את דרכו בתוך הצומת ובנתיבי הנסיעה הנגדיים אמנם (כפי שהעיד הנאשם) הבחין הוא כבר ברוכב האופנוע ואולם בשלב זה כבר ציפה, ובמידה של צדק, כי רוכב האופנוע יתכבד ולא ינוע (לפחות חלק מכברת הדרך) בעיניים עצומות (לא יוריד את המבט) אלא, תחת זאת, יביט, יאט, ויאפשר למשאית להשלים כבר את פנייתה אשר החלה זה מכבר ולהשלים את פניו הצומת.

מיקום הפגיעה של האופנוע במשאית לא נסתר. (פינה ימנית אחורית במשאית).

מיקום זה מלמד לכאורה על פניו (בפרט באם לוקחים כנתון, לצורך ענין זה, את גירסת רוכב האופנוע בדבר נתיב נסיעתו) כי יש גם מידה של צדק בגירסת הנאשם על כי רוב רובה של המשאית כבר עשה דרכו בנתיבים הנגדיים בעת קרות האימפקט.

על מקרה כגון זה יש שיאמרו כי בשלב כלשהו התקיים בכביש, במהלך האירוע, סוג של חילוף מושגי של זכויות הקדימה.

ובמילים אחרות: אמנם מלכתחילה חובת מתן זכות הקדימה היתה מונחת בהחלט על כתפי הנאשם אשר ביקש לבצע פניה שמאלה (ועל כך אין חולק) ואולם עם חלוף זמן ועם חלוף כברת דרך אשר בה המשאית כבר מצויה הרבה בתוך נתיבי הנסיעה הנגדיים ועומדת להשלים את הפניה ועומדת לפנות את הצומת, מתקיים קושי לדרוש בשלב זה מנהג המשאית לנקוט זמן תגובת נהג ומערכת זמן בלימה ולחדול מביצוע הפניה - דבר אשר ניכר על פניו כי לנוכח מיקום המשאית - ואם היה עושה כן ובולם בלב הצומת אזי היה אולי ממילא גורם הוא לחסימה וכי אז יתכן כי היו מלינים עליו

מנגד על כי לא פינה את הצומת.

למעשה, בתיק זה, די לי אפילו בדברי רוכב האופנוע המעורב לפיו בחר הוא, לדבריו שלו, להוריד את המבט אגב נסיעה והתקדמות ובעקבות כך הופתע לדבריו, בכדי להגיע לכלל אמירה בתיק זה שמתקיים ספק סביר בדבר הקשר הסיבתי המשפטי בין מעשהו של הנאשם לבין התוצאה.

ספק שכזה - מקום שגם אין עבודת בוחנות על אתר, וקיים חסר באלמנטים בעלי משקל בניתוח מהלך ההתרחשות - צריך לפעול לטובת הנאשם העומד לדין.

אין בפני דרך משל ביסוס שהינו בדרך של בחינה מקצועית אשר תתמוך בטענת רוכב האופנוע, בכל הכבוד, על כי לא יכול היה הוא לבצע עצירה (או אם תרצה לומר - לכל הפחות האטה) לנוכח כך שראה מלכתחילה, לדבריו שלו, את המשאית עוד ממרחק של כ - 100 מטרים.

אין בפני גיבוי, בדרך של אמירה מקצועית, לפיו אין כביכול רוכב אופנוע באופנוע שכזה מסוגל לעצור, או לפחות להאט (ממהירות של 70 קמ"ש) עת עומד לרשות האופנוע מרחק של כ - 100 מטרים.

אגב, ניכר מהמוצג ת/17 (טופס משרד הרישוי) על כי יש צדק בטענת ההגנה שנפח המנוע של האופנוע המדובר הינו 696 סמ"ק ואף בצדק הזכיר מומחה ההגנה בחוות דעתו כי לדברי רוכב האופנוע היה הוא אך בהילוך שני (ב - 60 - 70 קמ"ש כזכור).

זאת ועוד - לא נסתר, ואף נתמך במידת מה ע"י רוכב האופנוע, דברו של הנאשם על כי רכב מסוג ברלינגו נעצר על מנת לאפשר למשאית להשלים את הפניה.

לגירסת הנאשם, רוכב האופנוע בחר לנסות לעקוף רכב ברלינגו זה ואז גילה את המשאית.

אלא, שכזכור, רוכב האופנוע אף העיד על עצמו כי ראה את המשאית עוד ממרחק של 100 מטרים אך לדבריו היה קיים קושי לעצור את האופנוע ממרחק שכזה ("כי התפעול של האופנוע קשה יותר לעשות עצירה פתאומית כזו", דברי רוכב האופנוע).

מעדות הבוחן המשטרתי (עמ' 11 סיפא לפרוטוקול) עולה כי לנוכח האילוץ של אי חקירת התאונה על אתר, רבות הן ה"הערכות".

רוכב האופנוע העיד אגב בהגינתו כי נכון הוא הדבר שלאחר התאונה אמר כי הוא ממהר וסירב להתפנות ע"י אמבולנס.

עדותיו זו של רוכב האופנוע על כי אמר כי הוא ממהר מתיישבת אגב, לכאורה, עם עדותו שלו בדבר נהיגה מצידו במהירות אשר בה נהג (אליבא דעדו שלו כאמור).

ואדגיש: חובת מתן זכות קדימה בצומת היתה לפתחו של הנאשם עת ביקש לפנות שמאלה, ואינני מתעלם מכך.

אלא שאין בידי ביסוס ברמה הנדרשת בפלילים אשר לפיו עת יצא הנאשם לדרך ממצב של עמידה והחל לפנות שמאלה היה רוכב האופנוע בגדר רכב שיכול היה הנאשם לראותו כמתקרב אל הצומת והכל כאשר לא לגמרי ברור עד תום באיזה נתיב גם נע רוכב האופנוע ובאיזה מיקום בדיוק הוא היה עת החלה תנועת המשאית.

רוכב האופנוע ציין תחילה בעדותו 300 מטר ואולם אח"כ ציין כי נראה סביר יותר 100 מטר.

כאמור, גם אין לדעת איזה קטע דרך חלף האופנוע כאשר רוכב האופנוע מוריד (לדבריו) את המבט.

בתיק זה לא הובאו לעדות עדי ראיה נוספים (פרט לשני הנהגים המעורבים והמעונינים).

קיום של ספק משרת כידוע את הנאשם ולא את המאשימה במשפט פלילי.

עוד אינני מתעלם גם מכך שבכניסה לרח' אושיסקין (וכפי שהוצג בתמונות ת/12, ת/13 שהגיש הבוחן המשטרתי) קיים תמרור האוסר כניסת רכב מעל 4 טון. אלא שמהתמונות ת/10 ו- ת/11 עולה כי אין תימרור המודיע על כך מראש לפונים לגיטימית מרח' ז'בוטינסקי טרם פנייתם, ולמעשה אף לא הוכח (ולא נחקר) מה היה משקל רכב הנאשם ואין די בכגון זה במראה עיניים או בהערכה סבירה אלא דרושה ראיה. (ואגב- גם אין איזכור של עובדה או של אישום בקשר לכך בכתב האישום אשר הוגש בתיק זה).

לסיכום: קיום חובת מתן זכות קדימה כללית טרם פניה שמאלה בנסיבות תיק זה איננה במקרה זה חזות הכל.

נדרשה התייחסות לשאלה האם, בנסיבות, האופנוע, בעיתוי יציאת הנאשם לדרך ממצב של עמידה, היה בגדר רכב אשר קמה ביחס אליו החובה ואשר ניתן היה בידי נהג מן היישוב לראותו.

ספקות בעניין זה הודגמו בתיק זה.

אם מצרפים לכך את עדות רוכב האופנוע המעורב על כי הוא הוריד כאמור את המבט (בקטע דרך וזמן בלתי ידועים) וכן נע במהירות שעולה הוא על המהירות המירבית המותרת, וקיבלת, בנוסף לכך, גם ספקות לעניין הקשר הסיבתי המשפטי בין התנהלות הנאשם לבין התוצאה.

לנוכח כל אלה, ומחמת הספק כאמור, מזוכה הנאשם מן העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, 13 מאי 2015, במעמד הצדדים.